

Men at lægge de spørgsmål ud til en folkeafstemning vil efter vores mening være den rene gift for folkeafstemningsinstitutionen. I forvejen er det sådan, at mange steder i befolkningen er der i øjeblikket en træthed over folkeafstemninger, en vrissenhed og en surhed over, at man nu igen skal til at stemme. Og hvis man nu yderligere udbygger folkeafstemningen med en ren tipskupon med 5, 6, 7, 8 forskellige muligheder, folk skal stemme om, tror jeg godt, jeg kan love forslagsstillerne, at så er det altså den sidste folkeafstemning, vi har holdt om EU, for så gider folk ikke mere. Det vil give masser af problemer, masser af vrøvl og masser af optælingsvanskeligheder. Hvordan skal man vurdere hvert enkelt spørgsmål? Skal der være stemmeprocentberegninger på hvert enkelt spørgsmål? Hvornår er kriterierne opfyldt for et nej eller et ja, osv. osv.

Det ville i hvert fald være dybt uforsvarligt, og Det Radikale Venstre kan ikke anbefale forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse vil det forslag, der ligger her, efter et nej den 28. maj bestemt være værd at arbejde videre med.

Det er klart, at i spørgsmålet om dansk medlemskab af EU arbejder Enhedslisten for og har som mål, at vi får en bindende folkeafstemning om det spørgsmål, forhåbentlig inden alt for mange år. Det er også klart, at en proces, som kan være med til at give mulighed for, at vi på et tidspunkt får en sådan folkeafstemning om det danske EU-medlemskab, er Enhedslisten naturligvis tilhænger af.

Man kan sætte spørgsmålstejn ved de enkelte dele af dette forslag, om det er for detaljeret, og om det bliver for meget af en spørgerunde, som fru Elisabeth Arnold var inde på. Men som det ligger nu, må vi opfordre til, at vi – når vi har haft folkeafstemningen, som forhåbentlig og efter al sandsynlighed, så vidt jeg kan se det i hvert fald, vil ende med et nej den 28. maj – går videre med en debat om disse skridt, der så er åbnet for en diskussion om.

I forbindelse med det, som bl.a. hr. Peter Duetoft og hr. Thulesen Dahl var inde på med hensyn til spørgsmålet om konsekvenserne af et nej til Amsterdamtraktaten, vil jeg gerne understrege, at efter Enhedslistens opfattelse stemmer vi om Amsterdamtraktaten, hverken mere eller mindre. Hvis Traktaten bliver forkastet ved folkeafstemningen den 28. maj, kan regeringen

ikke ratificere Traktaten, og så kan den ikke træde i kraft. Det vil også være den bedste løsning på problemet med Amsterdamtraktaten, for det er jo sådan, at den indeholder ingen positive elementer, men en række negative. Derfor vil det heller ikke være umagen værd at sætte sig ned og forsøge at skabe en ændret Amsterdamtraktat, for den bedste løsning er simpelt hen, at den ikke træder i kraft.

Men dermed står verden jo ikke stille, og det betyder så, at vi står i den situation, at vi stadig har et problem, nemlig den eksisterende Maastrichttraktat. Det er en meget dårlig traktat. Med Amsterdamtraktaten ville det blive endnu dårligere, men det er en meget dårlig traktat, og derfor skal der selvfølgelig være en diskussion om, hvordan vi kommer videre.

I den diskussion er der to punkter, som Enhedslisten ønsker at få med. Det ene er perspektivet om dansk udmeldelse af EU, og det andet er perspektivet om det, vi kalder en tilbagerulning af unionen, altså at man begynder at give magten tilbage til Folketinget og de andre nationale parlamenter og afmonterer al den magt, der har ophobet sig hos bureaukratiet i Bruxelles og hos de nye centralbankdirektører i Frankfurt – alle disse nye magthavere, denne nye adel, som ikke er demokratisk valgt, men i stigende grad koncentrerer magten i deres hænder. Vi synes, at i et sådant forslag som det, Fremskridtspartiet har fremsat her, skulle også den del – altså perspektivet om en tilbagerulning af unionen – være et af de elementer, man skulle overveje at lade indgå i en sådan ramme.

Men vi ønsker altså, at der skal være en debat om dette forslag på et senere tidspunkt, hvor det så forhåbentlig vil være muligt at komme videre i processen.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte Fremskridtspartiets forslag. Vi kunne måske godt ønske flere folkeafstemninger på nogle områder, men vi synes, at det, der er lagt op til i Fremskridtspartiets forslag, nærmest er at drive gæk med befolkningen, fordi det mest af alt minder om en tipskupon, man skal udfylde, og i øvrigt er det også meget hypotetiske spørgsmål, man skal tage stilling til fra befolkningens side, hvis det var sådan, at Fremskridtspartiet kunne vinde tilslutning til sit forslag. Endelig er det jo også rent tidsmæssigt helt urealistisk,